

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Centru (judecător VL. Brașoveanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol)

Dosarul nr.2ra-1641/14

ÎN C H E I E R E

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Invesprivatbank” Societate pe Acțiuni (în proces de lichidare), în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Invesprivatbank” Societate pe Acțiuni (în proces de lichidare) împotriva Nataliei Stati cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Banca Comercială „Invesprivatbank” Societate pe Acțiuni (în proces de lichidare) și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 aprilie 2013.

c o n s t a t ă

La 11 iulie 2011 Banca Comercială „Invesprivatbank” Societate pe Acțiuni (în proces de lichidare) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Stati cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că în cadrul procedurii de lichidare a fost reziliat contractul de locațiune nr. 1/02 din 19 martie 2007 încheiat între Natalia Stati în calitate de proprietar și BC „Invesprivatbank” SA în calitate de locatar, în baza căruia a fost transmis spațiul comercial cu suprafața de 270,60 m² situat pe str. Pușkin 30 mun. Chișinău.

A mai menționat că în urma procesului de predare-primire a spațiului comercial, între proprietar și locatar nu s-a clarificat situația privind deținerea dreptului de

proprietate asupra aparatelor de condiționare (Condiționar York MBH35/MOH35; Condiționar York MBH45/MOH45), în cele din urmă părțile au decis să nu le demonteze și să le păstreze în starea existentă amplasate în incinta încăperii din str. Pușkin 30 mun. Chișinău, ceea ce confirmă că acestea nu au fost preluate și ulterior depozitate de BC „Invesprivatbank” SA.

A invocat de asemenea că dreptul de proprietate asupra aparatelor de condiționare menționate se confirmă prin factura fiscală Seria nr. xx4063335 eliberată la 04 iunie 2007 și ordinul de plată nr. 2749 din 05 iunie 2007 în sumă de 73679 lei, ce confirmă achitarea de către Bancă a bunurilor respective SRL „Sevacons”.

În baza înștiințării Nataliei Stati din 03 decembrie 2009 privind procesul de procurare și instalare a sistemului de ventilare și aparatelor de condiționare, BC „Invesprivatbank” SA a înaintat o pretenție către SRL „Sevacons” pentru confirmarea dreptului de proprietate asupra bunurilor menționate și că bunurile au fost comercializate de BC „Invesprivatbank” SA, ca răspuns la această pretenție SRL „Sevacons” prin scrisoarea din 25 ianuarie 2010, confirmă că în fapt aparatele de condiționare a aerului livrate la obiect și achitate de Bancă aparțin BC „Invesprivatbank” SA.

În baza scrisorii din 25 ianuarie 2010 Nataliei Stati i-a fost înaintată pretenția prin care s-a solicitat achitarea costului aparatelor de condiționare, însă răspuns nu au primit.

BC „Invesprivatbank” solicită încasarea de la Natalia Stati a sumei de 73 679 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centrului mun. Chișinău din 17 aprilie 2013, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, a fost respins apelul declarat de BC „Invesprivatbank” SA (în proces de lichidare) și menținută hotărârea Judecătorei Centrului mun. Chișinău din 17 aprilie 2013.

La 10 februarie 2014 BC „Invesprivatbank” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

BC „Invesprivatbank” SA în motivarea recursului a menționat că dreptul de proprietate al Băncii asupra aparatelor de condiționare se confirmă prin factura fiscală seria nr. XX4063335 din 04 iunie 2007 și respectiv ordinul de plată nr. 2749 din 05 iunie 2007 în sumă de 73 679 lei, ce confirmă achitarea de către Bancă a bunurilor respective SRL „Sevacons”. Astfel, invocă că instanțele nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Indică că instanțele judecătorești greșit au ajuns la concluzia că Banca nu a prezentat careva înscrisuri care ar susține declarațiile făcute, or Banca a prezentat scrisoarea nr. 2-01/10 emisă de SRL „Sevacons”, care confirmă că a achitat 40% din prețul utilajului. Totodată susține că instanțele inferioare greșit au statuat asupra faptului că nu poate constitui ca dovadă a obligației imputate Nataliei Stati factura prezentată din motiv că conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit sau din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către BC „Invesprivatbank” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către BC „Invesprivatbank” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Banca Comercială „Invesprivatbank” Societate pe Acțiuni (în proces de lichidare) se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari